

agenda tips

ontdek alle orgel-concerten voor het nieuwe seizoen!

wo 21 okt 26
Canto Ostinato
stadsorganist Adriaan Hoek

di 6 apr 27
Saint-Saëns en Moessorgski
Adriaan Hoek met zandtovenaar Gert van der Vijver

wo 9 juni 27
Beethoven en Widor
stadsorganist Adriaan Hoek

ontdek het
programma op
dedoelen.nl

Stay in touch!
See you @dedoelen &
share your pictures #dedoelen
📷 📺 📱 📧

tickets & info:
www.dedoelen.nl
+31 10 217 17 17
Schouwburgplein 50, Rotterdam

genoten van dit concert?

Word Vriend van de Doelen en draag bij aan het realiseren van een bijzonder en innovatief programma! Ga naar dedoelen.nl/vrienden voor meer informatie

deDoelen
vrienden

toelichting

Tegen de tijd dat we het vijfde deel bereikt hebben, heeft de luisteraar dus al een hele reis ondergaan. Maar Mahler pakt voor dit het laatste deel nog eens flink uit: het is bijna een symfonie op zichzelf. Het einde der tijden wordt wederom aangekondigd met echo's van het Dies Irae. Apocalyptische klanken razen door het orkest, maar uiteindelijk komt er vanuit de stilte verlossing. Met - in de oorspronkelijke uitvoering - het door het koor gezongen 'Auferstehen' laat Mahler de luisteraar geloven dat het eeuwige leven mogelijk is voor wie de liefde omarmt en een vast geloof heeft.

tekst: Fien Duijnmayr

Adriaan Hoek

biografieën

Adriaan Hoek
Adriaan Hoek studeerde orgel en kerkmuziek aan het Rotterdams Conservatorium, waar hij in 2016 summa cum laude afstudeerde als Master of Music. Hij vervolgde zijn studie aan de Hochschule für Musik und Theater in Hamburg en aan de Hogeschool in Gent. In de afgelopen jaren concerteerde Adriaan in diverse prestigieuze series in binnen- en buitenland. Vanaf zomer 2022 is hij benoemd tot stadsorganist van Rotterdam. In die functie is hij de vaste bespeler van het Standaardconcertorgel in de Burgerzaal van het Stadhuis en het vier klaviërs Flentrop-orgel hier in de Doelen.

Adriaan speelt graag de hele breedte van het orgelrepertoire, van middeleeuwse tot 21e-eeuwse muziek. Daarnaast combineert hij het orgel graag met andere musici. adriaanhoek.nl

Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest
Het Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest (NSAO) is opgericht in 2008 en staat onder leiding van dirigent Tim Fletcher. Het repertoire van het NSAO bestaat onder andere uit nieuwe composities voor accordeonorkest, arrangementen van klassieke werken, hedendaagse muziek en filmmuziek. Het orkest werkt ongeveer één keer per jaar toe naar een bijzonder project, zoals een concertreeks of festival/concours in binnen- of buitenland. Eén van de doelstellingen van het NSAO is de waardering voor accordeonorkesten en accordeonorkestmuziek te verbeteren. nsao.nl

Tim Fletcher

Tim Fletcher, dirigent
Tim Fletcher studeerde accordeon aan het Rotterdams Conservatorium. Tijdens zijn studie volgde hij Masterclasses in Graz, Berlijn, Kopenhagen en Rotterdam bij vooraanstaande accordeonisten. Hij speelde jarenlang basaccordeon en later eerste accordeon bij het professionele accordeonensemble D'acht. Ook speelde hij bandoneon bij onder andere het Piazzo Ensemble. Als dirigent studeerde Tim af bij Alex Schillings aan het conservatorium in Zwolle. Daarna ontwikkelde hij zich tot één van de toonaangevende professionele accordeon-orkest-dirigenten in Nederland, waarbij hij zich ook toelagde in het componeren en arrangeren voor accordeon-orkest. nsao.nl/over-nsao/dirigent

concert info Adriaan Hoek

de Doelen

Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest

woensdag 8 april 2026
Grote Zaal, 20:15 uur

programma

woensdag 8 april 25 | Grote Zaal, 20:15 uur
concert zonder pauze

Adriaan Hoek met het Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest

Francis Poulenc (1899-1963)
Orgelconcert in g, FP93

Astor Piazzolla (1921-1992)
Tangazo (arr. Tim Fletcher)

George Gershwin (1898-1937)
Drie Preludes (arr. Adriaan Hoek)
Allegro ben ritmato e deciso
Andante con moto
Agitato

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)
Bachianas Brasileiras, nr.5 (arr. Tim Fletcher)
Ária (Cantilena)
Dança (Martelo)

Gustav Mahler (1860-1911)
Symfonie nr. 2 in c, 'Auferstehungs-Symphonie'
V. Im Tempo des Scherzos
(selectie, arr. Tim Fletcher/Adriaan Hoek)

uitvoerenden

Adriaan Hoek **Doelenorgel**
Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest
Tim Fletcher **dirigent**
Mérian van Zantwijk **sopraan**

toelichting

andere klankwereld

Stadsorganist Adriaan Hoek gaat voor dit programma een unieke samenwerking aan met het Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest. Het orkest onder leiding van Tim Fletcher voert samen met Adriaan een divers palet aan klassiek repertoire uit. Dankzij de rijke klankmogelijkheden van het orgel en de accordeons zullen de bekende composities in deze arrangementen in een nieuw daglicht klinken. Sopraan Mérian van Zantwijk sluit aan voor Villa-Lobos en de grande finale uit de 'wederopstanding-symfonie' van Mahler.

Poulencs Orgelconcert
Het programma vangt aan met één van de pareltjes uit het orgelrepertoire: het *Concert voor orgel, strijkers en pauken in g* van de Franse componist Francis Poulenc

(1899-1963). Poulenc componeerde het werk in een turbulente periode. In 1936 kwam zijn goede vriend, componist en criticus Pierre-Octave Ferroud, bij een auto-ongeluk om het leven.

Ondertussen groeide in Europa de politieke onrust in aanloop naar de Tweede Wereldoorlog. Voor Poulenc leidde dit ertoe dat het katholieke geloof weer een grotere rol ging spelen in zijn leven, hij meer religieus werk ging schrijven en zijn composities een serieuzere toon kregen. In opdracht van Winnaretta Singer (later door haar huwelijk Prinses Edmond de Polignac genaamd en mede-erfgenaar van het fortuin van de Singer naaimachinefabriek) werkte hij tussen 1936 en 1938 aan het orgelconcert. Op ingenieuze wijze combineert hij in deze compositie zijn eigen stijl met een barokke traditie naar voorbeeld van Johann Sebastian Bach. Het begin van Poulencs orgelconcert

refereert aan Bachs dramatische *Fantasie in g, BWV 542*. Het wordt opgevolgd door een sneller deel in lijn met de speelsheid die we kennen uit eerdere composities van Poulenc. Langzame en snelle delen blijven elkaar vervolgens afwisselen, waarin steeds andere tonen en texturen worden ontsloten.

Piazzolla's Tangazo

In een programma met accordeon mag muziek van Astor Piazzolla (1921-1992) uiteraard niet ontbreken. De Argentijnse familie verhuisde naar New York, waar Astor Piazzolla opgroeide in de Lower East Side. Zijn vader nam de liefde voor de tango mee uit Argentinië en gaf zijn zoon op jonge leeftijd een bandoneon. De 'wollige', warme klank van het door Heinrich Band in 1854 ontwikkelde instrument was uitermate geschikt voor de melancholische tango, waar Piazzolla - net als zijn vader voor hem - een voorliefde voor ontwikkelde. Al snel werkte Piazzolla met de beste tango-orkesten ter wereld en vormde zijn eigen ensemble, waarmee hij ook zijn eigen composities uitvoerde.

Tangazo volgt een lange lijn van composities, waarin de tango een centrale plaats inneemt. De compositie opent met chromatische lijnen, die uitmonden in een rijkdom aan samenklanken. Een enigszins 'nerveuze' tango wordt ingezet, waarna lyrische tuttipassages afwisselen met langzame solistische delen.

Verrassend genoeg eindigt de compositie niet groots en meeslepend: Piazzolla laat de luisteraar met een zacht wegstervend einde wat bevreemd achter.

Gershwin Drie Preludes

George Gershwin (1898-1937) werd in 1924 met zijn *Rhapsody in Blue* in een klap wereldberoemd. Met de combinatie van elementen uit de klassieke muziek en jazz presenteerde hij een vernieuwende klankwereld. In de roes van deze plotse naamsbekendheid componeerde Gershwin in 1926 zijn preludes voor piano. Bij de première in december speelde Gershwin vijf preludes en het jaar erop zelf zes. Uiteindelijk werden maar drie van de preludes uitgegeven gedurende zijn leven. In het eerste deel is de invloed uit de blues en jazz duidelijk hoorbaar, mede dankzij het gesyncopeerde ritme. Het tweede deel is lieflijker, met een verleidelijke melodie en vloeiende baslijn. Het temperamentvolle derde deel gaf Gershwin de bijnaam 'Spaans'. In deze uitvoering zullen de 'Spaanse chamades', een reeks orgelregisters (meer specifiek tongregisters) afkomstig uit de Spaanse orgelbouwkunst, van het Doelenorgel klinken.

Villa-Lobos Bachianas Brasileiras nr. 5

Met Heitor Villa-Lobos (1887-1959) keren we terug naar de Zuid-Amerikaanse sferen én naar Bach. In de *Bachianas Brasileiras*

combineert Villa-Lobos zijn liefde voor de Braziliaanse cultuur met zijn fascinatie voor *Das wohltemperierte Klavier* van Bach. Van de negen suites voor een wisselende bezetting is de vijfde de bekendste, oorspronkelijk gecomponeerd voor solo sopraan en een cello-ensemble. Na een woordloze melodie zingt de sopraan in het eerste deel een gedicht van Ruth Corrêa, dat vertelt over een opkomende maan. Het tweede deel is een snel lied uit het noord-oosten van Brazilië, de embolada. In de tekst van Manuel Bandeira wordt een lijst van vogels opgesomd uit de regio.

Het monumentale werk opent met een treurmars en laat gedurende de symfonie flarden van het Dies Irae horen, een gregoriaanse melodie die het einde der tijden aankondigt.

Mahlers Tweede symfonie

Gustav Mahler (1860 – 1911) componeerde zijn tweede symfonie, ook wel de 'wederopstanding-symfonie' genaamd, in 1894. Het monumentale werk opent met een treurmars en laat gedurende de symfonie flarden van het *Dies Irae* horen, een gregoriaanse melodie die het einde der tijden aankondigt. In het vierde deel 'Urlicht' zingt een vrouwenstem over de mens in nood, de gang naar de hemel en het eeuwige leven na de dood.

Nederlands Symfonisch Accordeon Orkest